

נחלי נצח

י"ד ע"ג מוסדות ברסלב | בראשות הרב שמואל שטרן שליט"א

ר"ח	שבת	מנוחה	שבת
20:47	20:09	18:56	יחזיק
20:45	20:11	19:13	חל-אביב
20:48	20:12	19:06	חפה
20:46	20:10	19:12	באר שבע

דבר ראש הישיבה

חשבונאות

רבינו הק' גילה לנו עצה כוללת ואסור לנו לתת לה לחמוק מבין האצבעות · מוכרחים לשאול כל יום מחדש: "היכן אני בעולם?" · הדין בעולם הבא - כתוכחתו של המשנה למלך מצרים · ושאלת המליון: מי לא מתבלבל מזה ונשאר בדעה צלולה ומיושבת?

שנאמר (תהלים נ, כא) "אוכיחך ואערכה לעיניך", על אחת כמה וכמה! במעמד זה של התגלות יוסף, התברר לאחים לפתע שהם טעו מעיקרא בכך שלא האמינו ליוסף שהוא הצדיק ולא האמינו לחלומותיו, ולא די בכך, אלא אפילו מכרוהו. כך יכול להיות שכל אחד מאתנו טועה.

וזה שאומר המדרש: 'אוי לנו מיום הדין, אוי לנו מיום התוכחה'. כי לעתיד לבוא, ביום התוכחה, יתבררו לכל אחד הטעויות שלו, ואז כולם יבהלו עד כדי כך שירצו שתפרח נשמתם, כמו אצל אחי יוסף. כי תתגלה לכל אחד הטעות השורשית והיסודית ביותר שלו, בה טעה בימי חייו כאן בעולם הזה.

כי לפעמים אדם טועה בעולם הזה בכך שהוא בטוח שמה שהוא עושה זה הדבר הנכון ביותר, אבל היצר הרע מסתיר ממנו לפעמים את העיקר, ולכן הוא אוחז בטפיל. לכן היצר גורם לאדם כל מיני הצלחות שונות ומשונות בכל מיני דברים, אבל מרחיק אותו על ידי זה מהתכלית האמיתית שלו.

וכעין מה שמובא בספורי מעשיות במעשה מהבעל תפילה, שהיתה מדינה שמאוד העריכו את הכסף והעשירות עד כדי עבודה זרה, עד שבא אחד והראה להם את גודל הסיחרון של הממון, והתחילו להשליך ולזרוק מהם את כספם וזהבם, וכל אחד חפר לעצמו חפירה, וקבר את עצמו בתוך החפירה, מחמת גודל הבושה שנתביישו.

כמו לאחר שינה טובה

על כגון זה אומר רביה"ק (שיחות הר"ן רכח), שכאשר אדם עושה חשבון נפש, לעתיד לבוא לא יהיה מבוהל בשעת הדין והתוכחה, וזה לשונו: "בודאי נמצאים כשרים אף על פי שאין להם התבודדות, אבל אני קורא אותם מבהלים ומבולבלים. ופתאום כשיבוא משיח ויקראו אותם, יהיו מעורבים ומבולבלים. אבל מי שמתנהג בהנהגה הקדושה של התבודדות, יהיה דומה כמו האדם אחר השינה, שדעתו נוחה ומיושבת היטב, כן יהיה דעתו נוחה ומיושבת עליו, בלי מהומה ובלבול, עכ"ל.

ולכן צריך להתחזק בעצת התבודדות, שכאמור היא עצה כללית שכוללת הרבה מאוד, ויהי רצון שזנכה ליישב את דעתנו על פי דרך הצדיקים האמיתיים ובכך להתחזק ולהתקדם בכל התחומים: חסד, מידות, לימוד התורה, תפילה, כדי שנגלה כמכנים לימי הדין הבאים עלינו לטובה.

ל אחד מאיתנו צריך לעשות מידי יום חשבון נפש [הן ברוחניות והן בגשמיות] ולראות היכן הוא אוחז, ובמיוחד בחודש אלול בו אנו מתכוננים לראש השנה שהוא זמן של חשבון נפש. חובה עלינו לעשות את חשבון הנפש עם פנימיות אמיתית ולא סתם בעלמא, לערוך חשבון מדוקדק עד לפרטי פרטים. ולשם כך עלינו להתחזק בעיני התבודדות, שהיא עצה שכוללת הכל שאותה גילה לנו רבינו הק' בדורנו, ולא לפספס את השעה היקרה הזו, ולהתבונן ולבחון את מעשינו בכדי להשתנות.

התבודדות בתאי הגזים

מספרים על ר' בייך רובינזון, שבמשברים הכי גדולים בתקופת השואה היה מחזק את הציבור במחנה בדיבורים מרבינו הקדוש, ואף אירגן סודות 'מלווה מלכה' באושוויץ מדי שבוע, בהתלהבות ובשמחה. משהכניסו את ר' בייך לתאי הגזים עם מאות יהודים, שאלו אותו "מה לעשות?", והוא הכריז ואמר: "רבינו לימד אותנו לעשות התבודדות, וזה מה שנתנו לנו לעשות בדקות אחרונות אלו שנסארו לנו לחיות..." ולפתע לאחר כמה דקות נפתחו הדלתות והם שוחררו מתאי הגזים, לאחר מכן ביררו ולא מצאו עד היום הסבר מעשי לדבר!

בסיפורי מעשיות (מעשה א מאבדת בת מלך) מספר רביה"ק על אדם מסוים שהלך לחפש את בת המלך שהיא השכינה הקדושה, וברגע האחרון התפתה לתאוות האכילה ונרדם. כשקם, מספר רבינו ששאל המשנה למלך "היכן אני בעולם?". זה העניין של התבודדות, שאדם צריך לשאול את עצמו "היכן אני בעולם? מה מתרחש עמי?". היצר הרע מסמא לאדם את העיניים, הוא נותן לו את הכל אבל בדברים הכי חשובים מעורר את מחשבתו ולא נותן לו לראות נכון, ועל כן צריך לעשות חשבון נפש ולשאול את עצמו "איפה אני? איפה אני נמצא?".

טעות קריטית

נאמר במדרש (ב"ר צג, ח) שכאשר התגלה יוסף אל אחיו לא יכלו לעמוד בכך ופרחה נשמתם, ועל כך נאמר במשך המדרש (שם, ז): אבא כהן ברדלא אמר, אוי לנו מיום הדין אוי לנו מיום התוכחה... יוסף קטנן של שבטים היה ולא היו יכולים לעמד בתוכחתו, הדא הוא דכתיב "ולא יכלו אחיו לענות אותו כי נבהלו מפניו", לכשיבוא הקדוש ברוך הוא ויכחי כל אחד ואחד לפי מה שהוא,

שיחת חברים

מאת: נתחם מעדל קורץ

החסידיים נוהרים לקיבוץ

לא ממתנים למניעים. חסידים שכבר הגיעו לאומן מנגנים בציון השבוע

הודו ימים לפני ראש השנה והעיר אומן הולכת ומתמלאת מיום ליום בחסידים מרחבי העולם שמתאספים כבר עשיו לקראת הקיבוץ הקדוש בימי ראש השנה, בעקבות מאורעות ראש השנה דאשתקד שאז רובם של חסידי ברסלב לא הצליחו להגיע בעקבות נעילת שערי אוקראינה.

אלפים כבר באומן

בימים אלו העתיד סביב הנסיעה לראש השנה עדיין לוט בערפל, ושמעות רבות עולות ויורדות. אך אלפים מאנשי שלומינו חסידי ברסלב הקדימו את הנסיעה וכבר הגיעו בימים האחרונים לעיר אומן שבאוקראינה, כך גם ישנם מספר ישיבות וכוללים שהודיעו על פתיחת זמן אלול באומן או באוקראינה.

רשויות הבריאות ברחבי העולם נמצאים במעקב אחר מצב התחלואה והתפשטות נגיף הקורונה וזן הדלתא במדינות רבות. הדבר הביא שממשלת אוקראינה מחמירה את חוקי הכניסה שלה, וקבעה לשנות את תנאי הכניסה למדינה ולחייב את כל הנכנסים לאוקראינה מעל גיל 18 שלא חוסנו בשתי מנות, לשהות בבידוד אחרי 72 שעות מזמן ההגעה לאוקראינה, ולהתקין את תוכנת הבידוד האוקראינית ל-10 ימים.

כמו כן מחוסנים לאחר קבלת 2 מנות חיסון נדרשים להציג ביטוח רפואי אוקראיני בתוקף ותעודת חיסון [שתי מנות] בטרם היציאה לאוקראינה ובעת הכניסה לאוקראינה (לפני החזרה לישראל נדרשת תוצאה שלילית לקורונה בעת הקבלה לטיסה חזור מאוקראינה, גם עבור מחוסנים).

אלו שאינם מחוסנים ב-2 חיסונים, אף אם הם מחלימים, נדרשים להציג ביטוח רפואי אוקראיני בתוקף בטרם היציאה לאוקראינה ובעת הכניסה לאוקראינה, בדיקת קורונה בתוך 72 שעות טרם הטיסה (גם בדיקת אנטیגן מהירה), בדיקת קורונה נוספת בתוך 72 שעות לאחר הנחיתה באוקראינה כדי להיפטר מ-10 ימי בידוד, או להישאר בבידוד ל-10 ימים. את הבדיקה ניתן לבצע בשדה תעופה וכן בשאר המעבדות ברחבי אוקראינה.

זהירות מויזה שחורה

יש לציין כי השבוע היו מספר מקרים בהם נעצרו אנשים שהציגו בדיקות שהתבררו כמזויפות, חלקם בכניסה לאוקראינה וחלקם ביציאה ממנה, ולאחר שעוכבו שעות ארוכות, קיבלו ויזות שחורות לכמה שנים וגורשו מאוקראינה! מדינת אוקראינה רואה בחומרה כל נסיון להערים על ההנחיות, והעונשים בהתאם.

חשוב לוודא כי המסמכים הינם תקינים ופרטי המסמכים אכן נכונים ומדויקים וכולל את השם המלא כפי שמופיע בדרכון. ודא גם כי המעבדה הינה רישמית, מורשית ומוסמכת לביצוע הבדיקות ולהנפקת האישורים הנדרשים.

חינוך לאהבת תורה

גדול משולחן וכתרך גדול מכתרך". למרות שבעולמינו הקט הדברים נראים הפוכים, רגילים אנו לראות צדיק ורע לו עשיר וטוב לו, נחדיר בילדינו את האמת הצרופה: בכל מאמץ קטן ללימוד תורה הננו עשירים ומאושרים יותר ממלכים.

זה ריקנים?

גם בחינוך לקיום מצוות, נלמד להחשיב כל מצווה קטנה אפילו מאלה שאדם דש בעקבו.

נאמר בגמרא (ברכות נא, א) על הפסוק (שה"ש ד, ג) "כפלה הרימון רקתך" - "אפילו ריקנין שבך מלאים מצוות כרימון", והתמיהה גדולה: אם הם מלאים מצוות מדוע ייקראו 'ריקנים'? הגמרא תובן במתיקות אם רק נקדים את דברי התנא (אבות פ"ו, מ"ב) "כל יום ויום בת קול יוצאת מהר חורב ומכרזת ואומרת 'אוי להם לבריות מעלבונה של תורה'", ופירש הבעש"ט הקדוש שאת הבת-קול שומע כל יהודי ובכל יום מתעוררים בליבו הרהורי תשובה כתוצאה מאותה בת קול.

לפי זה הסביר רבי גדל את הפשט ב'ריקנין': לפעמים גם המרוחקים

מתורה ומצוות מתעוררים לקיום איזה מצווה או מנהג טוב, אך מתנגבת לליבם מחשבה: "הרי גם אם נקיים הלכה זו הרי היא כטיפה מן הים מכל המצוות; והרי ודאי איננו מסוגלים לקיים את כל התורה, ומה יצא מכך שנקיים רק מצווה קלה זו?"... וזו כוונת חז"ל: הם ריקנים, כי למרות שיש בלבם מחשבה לטוב אך מיד חושבים כי הרי "מלאים מצוות כרמון", הרי לכל המצוות לא נוכל להגיע, וממילא עוזבים הכל.

זכור תמיד, שאם נשמח ונחשיב כל מצווה למרות שהיא נראית קטנה ולא חשובה - הרי שמצווה גוררת מצווה ואפשר להגיע דרכה לקיום כל המצוות בשלימות.

עוזב הכל ורץ לשיעור

העיקר: ככל שנסקיע אנוח בכל לימוד ובכל מצווה - כך הם יתייקרו בעיני צאצאינו. מסופר על אב שכל בניו היו תלמידי חכמים אהבי תורה, למרות שהוא עבד לפריסתו. שאלו את הבנים מהיכן ינקו את אהבתם לתורה, והם ענו ואמרו שהם זוכרים איך שאביהם חזר הביתה מעבודת היום עייף וסחוט רוצה להתרווח בספה לנוח, אך באחת עוזב הכל ורץ לשיעור היומי במסירות ובחיות. מסר זה היווה נר לרגליהם, ויהיה אף נר לרגלינו, כי אחרי הכל - אין כמו דוגמה אישית.

חנוך לנוער

מאת: הרב חיים גרינפלד • יעץ רגשי ומדריך חינוכי בת"ת אמונת ציון

עומדים אנו בסיומם של ימי בין הזמנים. בימים אלה שבים בנינו ללימודים בתלמודי התורה ובישיבות הקדושות. כיצד נחדיר בלבבות בנינו את אהבת התורה, את החשק ללמוד ולשקוע בתורה? במאמר זה נביא את דבריו של רב-אמן, מחנך דגול, הגה"ח רבי גדל אייזנר מחסידי גור, איך עורר את לב תלמידיו לאהבת תורה.

רבי גדל התחיל במשל: היו שני שותפים לבית מסחר גדול לעורות. באחד הימים פרצה שריפה בבית המסחר וכלתה את כל הסחורה. שמעו זאת שני השותפים והתמלאו בעוגמת נפש רבה. למחרת בבווק נותר אחד השותפים במיטתו לישון, הוא לא ראה שום תועלת להגיע למפעל השרוף ונותר במיטתו אפוף יאוש וצער. רעיו ניסו לדבר על ליבו: הרי יכול אתה לאסוף את חתיכות העורות שנסארו, למכור אותם ולהרויח מעט! אך הוא נענה: כמה ארויח? חמש רובל? הייתי רגיל להרויח אלף רובל ליום!... אולם השותף השני קם בשעה מוקדמת והלך למפעל, אסף את הנשאר מהדליקה, הוציא שולחן לרחוב העיר ומכר בזול כשבסוף היום מנה בשמחה את המעט שהרויח.

אוהב עשירות,

לא אוהב כסף

כשנתעמק בנפשם של השניים ונחשוב על ההבדל ביניהם, נוכל לומר שהראשון אינו אוהב כסף בעצם, אם היה אוהב כסף היה יוצא לעבוד גם אם מרויח מעט. אהבתו היא לעשירות, וכשיודע שמעבודתו לא יהיה עשיר - מתייאש. לעומת זאת חברו אוהב את הכסף בעצמותו, כל שהוא כסף - חביב בעיניו, ולכן הוא מתייגע עליו ושומח בו.

וכן הוא בלימוד התורה: יש יהודי ששמח בלימוד התורה ואוהב אותה, גם אם אין באפשרותו ללמוד הרבה הוא שש שמח. זה יהודי שאוהב תורה, וכך יוכל להוסיף עוד ועוד. לעומת זאת מי שרוצה לגדול "תלמיד חכם" שיודע את כל התורה, ומנסה ורואה שהוא לא מסוגל לכך, ממילא מתייאש ומרפה את ידיו מלימוד התורה.

בחינוך הבנים, ניגן דגש על השמחה בכל אות ובכל מילה מהתורה, וכך יראו הילדים שהתורה תביבה עלינו גם אם לא מגיעים להישגים ולהצלחה בידיעות רחבות בתורה. שמעתי בשם החזון איש זיע"א, שאמר פעם להורים במענה לשאלה על מה צריך להתמקד בחינוך הילדים: "צריך להחדיר בילדים את דברי התנא באבות (פ"ו, מ"ה): 'אל תתאוה לשולחן של מלכים, ששולחןך

כולל יום שישי

דרושים תורמים עבור בשר, דגים, יין, סלי מזון, ושאר ירקות ומוצרים לחלוקה לכבוד שבת קודש עבור 50 אברכים מתמידים המתמסרים ללימוד התורה הקדושה בשעות הבוקר מידי יום שישי בכולל 'נחלי נצח'

לתרומות: 053-31-25231

להזמנות: 02-6289761 / 052-7679638

ספרו החדש של הר"ח שמואל שטרן שליט"א

שביל חדש נפתח אל הלב

הופיע! גיליון חודש אב

הצטרפו כעת ותקבלו חיים טובים יותר מתאים לכל בני המשפחה

מיוחד למצטרפים כעת: חודש ראשון 3 חודשים ראשונים 28 ש"ח לחודש בלבד | חודש ראשון 9 ש"ח בלבד | חודש ראשון 28 ש"ח לחודש בלבד

מוקד מנויים: 02-623-1218

הלוואות רבותיי! רק היום!

שמעתי סיפור יפה: יהודי הגיע לרבו וביקש ברכה שהבנק יאשר לו הלוואה. אמר לו הרבי: "אני מברך, לא מקלל". היהודי לא הבין: "אכן ביקשתי ברכה שיתנו לי הלוואה!". אך הרבי בשלו: "בברכות (דברים כח, יב, וכן בפרשתנו טו, ו) כתוב 'ואתה לא תלוה', ובקלות (שם, מד) כתוב 'הוא [הגוי] ילך'... אני לא מקלל שתלוה כסף! אני מוכן לברך אותך שלא תצטרך הלוואה, אך לא שתצליח ללוות!..."

זה ממש מעניין, לראות שבעיני התורה כמעט כל עולם העסקים המודרני מופרך ותמוה, שהיום הכל עובד על "אשראי", "קרדיט", "הקפה" - הלוואות בכל שם וחניכה אדית להן, ובעיני התורה זו קללה!

כי התורה מסתכלת בעיניים האמיתיות, שהשפע שלך מוכן מראש השנה בצורה מדויקת ומסודרת, רק שאנו צריכים לעשות כלים היכן לאכסן את ההשפעה שזורמת מלמעלה, עלינו לעשות כלי כל-שהוא כדי שיהיה צינור לקבל את השפע, ככתוב בפרשתנו (טו, יח) ובספרי (כאן) "וברוך ה' אלקיך בכל אשר תעשה", כי בעולם הזה השפע יכול להגיע רק אם תכין כלי גשמי. אבל לא לעשות מהכלי "א גרויסע מעישה", לא להשקיע מדי הרבה.

ועכשיו אגלה לך סוד: כשתראה מישהו טורח יתר על המדה בפרנסתו ותתפלל עליו חזק, כי לפי הכללים שלנו הוא רק מפסיד ועוצר את השפע השמימי שזורם ללא הפסקה.

זה עובד ככה: ה' ממטיר תמיד שפע טוב לעולם, כמו שאומרים היום - 24/7. אבל אהנו תחת ממשל הזמן ואינו מסוגלים לקבל שפע בלא הגבלה, ולכן השפע המוכן הזה מתפזר להגבלות של זמן ומקום, דהיינו שלא יקבלו אותו מיד אלא בשעה וביום מסוים, וכן לא

לצעירי הצאן

האם הגעתי ליעד?

כל אחד מאתנו צריך לעשות מדי יום חשבון נפש ולראות היכן הוא אוחז, ובמידה בחדש אלו. היצר הרע נוהג לאדם הכל אצל בדרים הכי חשובים מעור את מחשבתי ולא נוהג לו לראות נכון. האדם צריך תמיד לשאול את עצמו 'איפה אני? איפה אני נמצא?'

מתוך מאמר ראש הישיבה

ציור: זיילב בליאש - yehielb.your@gmail.com

סיפור השבוע

תתנו גם לו

39 שנים לפטירתו של הרבי מסקולען, כ"ט אב תשפ"א - תשמ"ב

לוליק, כך היו כל חבריו קוראים לו, למרות ששמו האמיתי היה ישראל.

הוא היה ילד שהחיים לא האירו לו פנים. אביו נפטר בהיותו בן שנה, ואמו גדלתהו שמונה שנים עד לפוגרום הנורא בעיר מולדתם שהרג עשרות יהודים הי"ד, ביניהם אמו. נס אחד קרה לו: דודתו חרדה לגורלו, היא ידעה שאם לא תפעל כעת - ישראל-לוליק הקטן יאסף במהרה לאחד מבתי היתומים הממשלתיים-קומוניסטיים, שם יגודל בלא טיפת חום ויחשב למספר סתמי בתוך שאר הילדים הרומניים, וממש לא רצתה שלוליק יצמח כך.

בתחילה הדודה אספה אותו אל ביתה, ומיום ליום נודע לה הסיכון הגבוה לתוכו הכניסה את עצמה ומשפחתה. יתום הוא רכוש המדינה הקומוניסטית, ומי שמנסה לנכס אותו לעצמו גורלו נחרץ להינמק מעבודת פרך בערבות סיביר שנים ארוכות.

הדודה לא איחלה לעצמה עתיד שחור שכזה, ומאידך לא היתה מסוגלת להפקיד את לוליק' לזרועותיהם הקרות של מטפלות בתי היתומים הממשלתיים.

אלולא שהסוד נלחש באוזניה ברגע הנכון - היתה נכנעת ומוסרת את לוליק לאנשי החוק. הסוד היה "הרבי מסקולען". זהו כינויו של אדם אגדי שבוקרשטי הבירה, המוסר את נפשו כדי לגדל יתומים באוירה יהודית וחמה.

ומאז לוליק פה, כבר יותר מחמש שנים. אוכל טוב, ישן עוד יותר טוב, מקבל בגדים חמים - מה יכול להיות יותר מושלם מזה? דבר אחד לוליק לא מחבב כאן. הוא זוכר שאמא לא אהבה את היהודים עם הקוביות השחורות על הראש והסדין הלבן שעוטף את גופם. היא תמיד אמרה שאסור לעורר את חמתם של הגויים ולהתנהג כמוהם, במיוחד לא ללבוש את הבגדים המיוחדים ליהודים. והרבי, זה שדואג לו כל כך, מבקש ממנו לעשות כל כך הרבה מנהגים יהודיים, ובפרט להניח את הקופסאות האלו כל יום על הראש והידי.

בתחילה לוליק ציית, כשם שהצייתנות טבועה עמוק בנפש כל ילד קומוניסטי, אך בהמשך הימים מצא דרכים להתחמק מכל הדברים שהרבי מנסה להעניק לו. היום, כשהרבי הזכיר לו "להניח תפילין" כפי שהוא קורא לה, אמר לוליק: "כבר הנחתי היום". זהו.

הרבי הביט עליו במבט בוחן, מבין שזו לא האמת, והלך.

בנו של הרבי, רבי ישראל אברהם, עמד בסמוך, וכמעט התפלץ. "טאטע" קרא לאביו, "אנו מוסרים את נפשנו כאן כדי לתת לו את כל צרכיו, המשטרה החשאית עוקבת אחריו יומם וליל ורק בניסים אנו ניצולים מהם, וכל זה כדי שהיתומים הללו יגדלו ויראי שמים. האם עלינו להסתכן בשביל ילד כמו לוליק שלא מעוניין כלל בתורה ומצוות? זו לא פעם ראשונה שאנו רואים אותו מתנער

מהחינוך היהודי!". והרבי ענה ברגיעה: "למרות זאת, המשך לתת לו ולשכמותו אוכל, בגדים ומקום ללון. לפחות נרויח שהם לא ישנאו אָ ערליכע יוד [-יהודי חרדי] מאחר שהיטיבו להם בילדותם".

וכך אכן המשיך להיעשות.

ימים ושנים חלפו. הרבי מסקולען הצליח לצאת בניסים מרומניה, וממקום שבתו באמריקה המשיך להוציא את יתומיו מארצות הקומוניזם ולחנכם בדרך התורה. אם לא די בזאת, מוסדות שלמים הקים הרבי בשם "חסד לאברהם" ובם גדלו יתומים שאין מי שיאג להם והכניס בהם תורה ויראת שמים.

הדבר נשאר בראש מעייניו. בפעם הראשונה שהגיע למירון נוכח שאין באזור הציון הק' כל בית חינוך חרדי. הרבי תמה: "כל ימי היה הרשב" בחבורתו הקדושה, במי הוא מסובב כעת?". הרבי לא נכנס לציון, עד שלאחר ארבעה ימי פעילות הצליח לייסד שם מוסד חינוך ליתומים!...

וברוך ה', גם כשהרבי נפטר הוכתר בנו רבי ישראל אברהם לממלא מקומו והוא המשיך לנהל במסירות את המוסדות המיוחדים.

ואז, לאחר שנים רבות, נתודע הן לסיפור מיוחד שהראה לו את צדקתו של אביו בדרכו המעניקה לכל יהודי הכל למרות שהוא לא ממש סופג את החינוך שניתן לו.

קבוצת אברכים נכנסו אל רבי ישראל אברהם וביקשו לספר מעשה נפלא אשר אירע עימם בארץ הקודש. באחד

מימי שהותם שם השתתפו בהפגנה נגד עוכרי ה' בארץ ישראל, ולאחר שההפגנה התלקחה הגיעו סרדוטים משטרתיים ולקחום למעצר.

בשבתם בבית המעצר זכו האברכים לקיתונות של הצקות מכל הסוגים ומינים, ממיטב בית החרושת של שנתא עמי הארץ לתלמידי חכמים, עד שהגיע שוטר אחד והגדיל לעשות בשואלו אותם הם מעוניינים בפירות... הם הבינו שמדובר בעוד יהודי תועה שמנסה ללעוג להם, ושתקו.

אך השוטר לא הרפה, והאברכים ראו שהוא באמת מעוניין לעזור להם, וכך סייע להם רבות עד שנחלצו משם בשלום.

מאוד סיקרן אותם לדעת מדוע הוא דואג להם, פורעי חוק חשוכים שמנסים להפר את הסדר ולקיים כפיה דתית במרחב הציבורי, והוא נענה בפשטות: "למדתי במוסדות 'חסד לאברהם'. לא יצאתי כפי שחינו אותי, אבל לעולם לא אשכח איך החרדים האלו דאגו לי כל כך וללא כל תמורה סיפקו את כל צרכיי".

איך אמר הרבי זצ"ל? "לפחות נרויח שהם לא ישנאו אָ ערליכע יוד"...

(מקורות: מעובד עפ"י "גשמי ברכה" [מפי רבי ישראל אברהם זצ"ל בעצמו], ועוד.)

אבות ישראל במסירות נפש. רבי אליעזר זוסיא מסקולען

החיים בהלכה

בהכונת הר"ר בצלאל נהרי שליט"א, דומ"צ קהילת זכרון ישעיה - אלעד

שאלה:

האם מותר לגעת בשבת במוקצה?

תשובה: תשובה: אם ודאי המוקצה לא יזוז מותר, ואם יתכן שהמוקצה יתנדנד [כגון בדבר עגול המתנדנד בקלות] אסור.

החובבני:

כתב הרמ"א (או"ח סי' שח ס"ג): כל מוקצה אינו אסור אלא בטלטולו, אבל בנגיעה בעלמא שאינו מנדנדו - שרי. נציין כי דעת הט"ז והמגן אברהם שאם נוגע לצורך המוקצה [כגון שמכסהו בצלחת שלא [אסור אף לנגוע בלבד, אך בכמה מקומות (סי' שי סק"ב, סי' תקי"ג סק"ב, ועוד) המשנה ברורה פסק כדעת החולקים שתמיד מותר לגעת, וכן פסק בילקוט יוסף (שבת ח"ב כללים במוקצה אות ה)].

ובכן, בינתיים יש לנו כן: אסור להזיז, ומותר לנגוע.

כעת, מה יהיה במקרה שנוגע במוקצה שיכול להתנדנד, כגון מנורה המשתלשלת מהתקרה, האם

ניצוץ לשבת

מתוך גיליון 'ניצוץ', מגזין הדב לכל המשפחה

אני לדודי - ודודי לי

משמעות הקירבה הגדולה ביותר לקדוש ברוך הוא, הרגעים בהם האדם נמצא הכי קרוב למלכו, מפרש אותם רבינו הקדוש על הימים החשובים כביכול שלנו. מופלא.

ובימי אלול זה מופלא עוד יותר, ימי אלול עשויים משני הקצוות יחדיו: "אני לדודי ודודי לי". אם כל השנה יש רגעים של 'אני לדודי' ויש רגעים של 'דודי לי', עכשיו זה אחד, ומסיבה מאד ברורה.

אלול - קצוות מנוגדים. ה' קורא לך

הקדוש ברוך הוא כאן, עם העם שבשדות, הוא שב אתך לימים הקשים ביותר גם שם אתה יכול למצוא אותו. רק תנסה לשוב אליו ותמצא אותו מיד, כי הייתי שם, קרוב מתמיד. עכשיו זה הזמן לחפש אותי כי תמצא אותי מיד, כי אני

כאן. בא נסגור את הפינות, אחרי שנה של טלטלות, הוא יורד אלינו ומבקש, בא נעשה את זה עכשיו, נשוב לרגעים הטובים כשעלית אליי, ולרגעים הקשים שירדתי אליך, תמצא אותי שם, ובכל מקום אחר, תתן לי יד, ונצמד יחד לשנה חדשה ומופלאה. רק תעשה תשובה.

(מגזין 'ניצוץ' אלול תשע"ח)

פתגם השבוע

אנחנו לא מלאכים - כל אחד עושה טעויות בחינוך

מתוך הספר 'פיקוד ממשים', המודריך המושלם לחינוך. מאת ראש הישיבה הרב שמואל שטרן שליט"א

סטודיו טאטע

סטודיו ליצירה יהודית

עיצוב גרפי | צילום | לייזר | מושפחות | מתנות ומזכרות |

tate.odell@gmail.com | 054.844.1858

הכי קרוב - הכי מפנק

הומינו עכשיו חדר במלון שמאחורי הציון!

050-4141-497

avraham201@gmail.com

LANDAU

לנדאו - הבית שלכם באומן

הכי קרוב לציון | ארוחות כיד המלך | סאונה ומקווה מכואר | מיטות קינג סייז

הצלחת ולרפואת הרב אליעזר בן עמיא שליט"א

נתן בת בת-שבע ואדל בת דבורה ציפורה רחמים לכל הישועות

העלון נתרם השבוע

הצלחת ולרפואת הרב אליעזר בן עמיא שליט"א

הצלחת ולרפואת הרב אליעזר בן עמיא שליט"א

הצלחת ולרפואת הרב אליעזר בן עמיא שליט"א